

Editor's Note

Please address all communication for the English pages to The English Editor, 'Morning Star' UDUVIL, CHUNNAKAM

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. QB/59/300/26/82

Established: 1841: A Christian Weekly : Published Every Friday
Vol. 142 JAFFNA, FRIDAY, 24th SEPTEMBER, 1982 No. 39 & 40
& 1st OCTOBER 1982

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Subscription

Inland: Rs. 35/- per year.
Single issues are available at the VARANY MISSION SALES CENTRE, Model Market, Jaffna at Re. 1/- per copy.

Apply to:

The Manager, 'Morning Star', Vaddukoddai.

Honorary Doctorate for Malaysian Scholar

At the Third Convocation of the Jaffna University held on 25-9-82, the recipient of an Honorary Doctorate was Mr. S. Durai Rajasingham, the Ananda Coomarasamy Scholar of Malaysia who was awarded the Honorary Doctor of Letters *in absentia*.

Mr. Durai Rajasingham was a student at Jaffna College, Vaddukoddai from 1923-1925 in the London Matriculation and later the London Intermediate classes.

"Those were the Days" is the arresting title of an article written by Mr. Durai Rajasingham for the Centenary Publication of the Jaffna College Miscellany (1981).

In this article, the writer refers to the crowning years of his school career at a christian institution as "deeply rewarding because of the understanding he got at the college of christian beliefs and ethics."

He records his great appreciation of the influence which two missionaries had on his life. Dr. M. H. Harrison and his wife Minnie Harrison — (He still maintains a correspondence with Dr. Harrison).

It was Mrs. Harrison who had 'a major hand' in developing his enjoyment of writing. His first booklet "How's that, umpire", was written after his first visit to India to have a *darshan* of Gandhiji in March 1924, while he was still a student at Jaffna College.

His first draft of "Gandhi's Rambles in the Realms of the New Testament" was written during Dr. Harrison's teaching periods when he taught the New Testament at the Jaffna College.

Of Mr. Handy Perinpanayagam, who lit within his students the flame of national pride, Mr. Durai Rajasingham says "he was, the finest product of Jaffna in our time"

It was during Mr. Durai Rajasingham's student days at Jaffna College that the Jaffna Youth Congress was formed. Mr. Durai Rajasingham and Mr. M. Balasundaram (later Advocate) were the first Joint Secretaries and Mr. J. V. Chelliah, the Vice-Principal of Jaffna College, the first President.

Mr. Durai Rajasingham's article in the Centenary Publication of the Jaffna College Miscellany (1981) is important as an authentic source for the origins of the the Jaffna Youth Congress. It is significant that the nursery in which the Youth Congress (which later took deep roots in Jaffna soil) was nurtured, was a Christian missionary institution — Jaffna College.

Jaffna College Technical Institute — "A Major Landmark"

"In the great tradition of leadership in Education and scholarship set by Jaffna College, the establishment of the Technical Institute is a major landmark", said Mr. Devanesan Nesiah Government Agent, Jaffna in his Institute Day Address at the Institute premises.

When the Undergraduate Department functioned at Jaffna College, the Day when "Tokens Dimissory" were given away to those who completed their academic courses, was known as *College Day*.

The tradition is now being continued at the Jaffna College Technical Institute when students who have completed successfully their courses in various skills are awarded their Diplomas and Certificates on *Institute Day*.

Outlining the difficulties that a non-government Technical Institute has to encounter, Mr. Nesiah said that the courses offered by a Technical Institute must precisely meet the ever changing man-power needs of the society

it serves. These courses must be recognised by employers and above all, unlike in the case of State-run technical schools, recognition of diplomas and certificates may constitute a major problem.

That the Jaffna College Technical Institute has been able to surmount these hurdles and attract to its lecture halls and workshops many students year after year is a tribute, said Mr. Nesiah, to the pioneering efforts of its two distinguished Directors, Messrs. S. Rajanayagam and G. D. Somasundaram who have today not merely put the Institute on a viable footing but also have given the Institute an image that would attract employers, in search of skilled personnel.

Mr. George Pullenayagam the new Director of the Technical Institute who has succeeded Mr. G. D. Somasundaram presented the Annual Report of the Institute. The courses in Agriculture of the Jaffna College Technical Institute are being conducted at the Jaffna College Farm at Maruthanamadam.

Letter to the Editor

The Royal Birthday Mug

Dear Sir,

So that children of British and Commonwealth parents who share the same year of birth as H. R. H. Prince William of Wales shall have a special commemoration, Norroy and Ulster King of Arms has designed The Royal Birthday Mug. It will be made at Queen Elizabeth's Foundation for the Disabled which is under the patronage of H. M. Queen Elizabeth the Queen mother and it will cost £25.50. The Royal Birthday Mug is available *only* to children born in 1982. Names and addresses of children born during this year should be sent to me as soon as possible, and no later than January 7th, 1983.

Yours faithfully,
Mrs. Anthena Oaten
(Co-ordinator)

Cletex House 83, Charlotte Street,
London W1P 2 AR
England.

Wedding

Vanniasingham — Mather

The marriage was solemnised on Saturday, 18th of September, 1982 of Dr. Peter Vanniasingham, son of Dr. and Mrs. T. W. Vanniasingham of "Innisfree", 5th Lane, Colombo-3 and Miss Dithara Mather, daughter of Dr. Albert S. Mather, Eye-specialist, "Albertross", Buckstone Bank, Edinburgh at the Kollupitiya Methodist Church, at 5 p.m.

Rev. Duleep Fernando officiated assisted by Rev. (Dr.) James S. Mather, grand father of the bride and the Rev. B. C. D. Mather.

A reception followed at Hotel Taprobane.

Church News from Abroad

BCC — Sikhs

The British Council of Churches community and race relations unit is asking that UK law be changed to make it clear that discrimination against Sikhs is in the same category as discrimination against Jews. The call came after a court decision that it is *not* discrimination for a school to require a Sikh pupil not to wear his turban or to cut his hair. That members of other faiths must be able to practice their religious observances freely in Britain is the view of the British Council of Churches.

Opinion

Tamil Nad Communist Leader in Sri Lanka

At a Seminar held at Charlemont Street, Wellawatte, Mr. M. Kalyanasundaram, the leader of the Communist party in Tamil Nad expressed the view that the Left parties in Sri Lanka had become weak because the plantation workers have been deprived of their franchise. In a small country like Ceylon, the leaders of the Tamil community should make their freedom struggle broadbased to make it bring about fruitful results. The Tamil leaders should take on themselves part of the blame for the disenfranchisement of the plantation workers.

It is still to be seen if Minister Thondaman's dream, that President Jayawardene would bring about a renaissance in the life of the Plantation workers, would come true. It did not, during the previous regime.

— Veerakesari (15-9-82)

THE CHRISTIAN TEACHERS GUILD

Terminal Fellowship Meeting

HARTLEY COLLEGE, PT. PEDRO.

1-11-1982

- 9.00 a.m. Holy Communion
Rev. S. S. Karunairaj
10.30 a.m. Villisai
Rev. D. C. Ratnasingam
1.00 p.m. Fellowship Lunch
2.30 p.m. Terminal Meeting
Rev. Issac Selvaratnam
Sevak Sam Alfred.
4.00 p.m. Closing Service
Mr. W. N. S. Samuel

A fee of Rs. 5/- will be charged for Lunch and Refreshments.

P. E. Thanarajasingam
Secretary Cum. Treasurer

Epsom
Pandaterruppu.

IN MEMORIAM

IN LOVING MEMORY

OF

Mailvaganam Moses Muthther

Called to Rest 9-10-72

"In God's care you rest above
in our heart's you dwell with
Love."

Affectionately remembered by
his children, grand children
and great grand children.

Imyanan
Uduppidy.

IN MEMORIAM

IN EVER LOVING MEMORY

OF

J. E. Soundrarajah

Called to rest
16th October 1981.

"For those who have passed
into the marvellous light
of thy presence,
we give these thanks
O Lord."

Fondly Remembered by his
wife, children and his
loved ones.

43/1, Power House Road,
Jaffna.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

வெளித்தவ வார இதழ். [வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது.]
"நீதி துணை உயர்ந்தும்; பரணம் எந்தக் குதலுக்கும் இழிவாம்"

தாரகை ஒலி

"உள்ளத்தில் கலக்கம் கொள்வே வேண்டாம்
இறைப் பற்று உமக்கே இருத்தல் வேண்டும்"

— கவிதை டாக்டர்.

மார் 142] 24—9—82, 1—10—1982 [இதழ் 39, 40

மாணவ சமுதாயம்

இன்று மாணவ சமுதாயம் பலவித இன்னல்களை அனுபவித்து வருகிறதென்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். அரசியல் நெருக்கடிகள் ஒருபுறம் அவளது முன்னோற்றத்திற்குத் தடைபோடுகின்றன. ஆசிரியர்களின் அதிருப்தி அவர்களின் படிப்புக்கு ஆக்கம் அளிப்பதில்லை. ரியூசன் வகுப்புக்களுக்கு ஓட வேண்டியிருக்கிறது. எவ்வளவோ சிரமப்பட்டுப் படித்தாலும் மாவட்ட கோட்டா, இளவாரிச் கோட்டா என்று அவனுக்கு இடம் கிடைப்பதில்லை. இதனால் பலர் படிப்பில் நேரத்தைச் செலவழிப்பதற்கு விட்டுவிட்டு ரூபாய், அபுடாபி, செனாதி அரேபியாவுக்குச் சென்று விடுதல் புத்திசாலித்தனமானது என்று எண்ணிவிடுகின்றனர். அப்படி முன்னேற முயற்சிப்பவர்களையும் போலி வேலைவாய்ப்பு முகவர்கள் ஏமாற்றிவிடுகின்றனர். ஏமாற்றப்பட்டவாவிடம் நஞ்சும் தஞ்சும் புருந்த சம்பவங்கள் ஏராளம்! ஏராளம்!!

இத்தகைய சூழலில் சமுதாயத்திற்கு ஒரு முக்கியமான கடமை யிருக்கின்றது. இன்றைய மாணவ சமுதாயத்தை நாம் கவனியாது விட்டால் அடுத்த தலைமுறையில் நமது சமுதாயம் வேலைக்கார சமுதாயமாக அல்லது பிறருக்குக் குற்றேவல் செய்கின்ற சமுதாயமாக இருக்க வேண்டியேற்படும் தமிழ்ச் சமுதாயம் என்பது கூலி வேலை செய்யும் சமுதாயம் என்ற அவல நிலை ஏற்பட்டுவிடும்.

அரசியல் விரக்தியடைந்த தமிழ் வாசிபன் துப்பாக்கியேந்து கின்றான், அதனைப் பயன்படுத்தும் துணிவு படைத்த தமிழ் வாசிபன் கொள்ளையடிக்கின்றான், பெற்றோரின் அன்புக்குக் கட்டுப்பாட்டின் ரியூசன் வகுப்புக்களுக்கு நாயாக அலுக்கின்றான். வாய்ப்பு உள்ளவன் ரூபாய்க்கு ஒடுகின்றான். வாசிபப் பெண்களின் நிலையோ இன்னும் பரிதாபமானது. இதுதான் வருங்கால தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் இன்றைய நிலை.

இவர்களின் நிலையை என்னிப் பார்க்கும்பொழுது

"விதியே விதியே தமிழ்ச் சாதியை என்ன செய்ய
நினைத்திருக்கியோடோ?"

என்ற பாரதியார் பாடல்தான் நமக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது

நமது சமுதாயத்தில் படித்தவர்கள், பணம் படைத்தவர்கள், பிற நாட்டுத் தொடர்புடையவர்கள் பலர்! அவர்கள் இளைய தலைமுறையினரைப் பற்றிச் சிந்திப்பார்களா?

புதுமுறைப் பயிற்சியை—

இன்றோல்

மண்ணில்லாமல் பயிர் செய்ய வலம் என்னும் நம்பகம்; என்னுடைய தண்ணீரில் வளரும் செடி கொடிகளைக் கையாடக்கூடும். ஆனால் மண்ணுமின்றி நடுமிக்நிப் பயிர் செய்யவாருமென்றால் அதை இஸ்ரேலில் மாத்திரம் தான் பரந்திரலாம்! பரந்திர அசையப் படலாம்.

ஏனெனில் "ஏயிரோசு பொனிக்ஸ்" என்னும் புதுமுறையிலே அங்கே இன்னும் சிறு பயிர்களை மாத்திரம் மல்லாமல் மரவகையையும் காற்றிலேயே வளர்க்கிறார்கள். செடிகளை வித்திலிருந்தாவது விருத்தி செய்ப்படலாம். செடிகளை காற்றுப் போகாவண்ணம் எக்ஸ்பப் பிக்களும் அடைக்கப்பட்ட பெட்டிகளின் மேற்பரப்பிலே வளரும்; வேர்கள் பெட்டிக்குள்ளே செடிகளைத் தொங்கப் படி வளரும். செடிகளுக்கு வேண்டிய சகல போஷாக்குப் பொருள்களும் கணக்கிடுபொறியொன்றின் உதவியோடு சிதறத் துளிகளாக (Spray) செடிகளின் வேர்களுக்குச் செலுத்தப்படும். அப்படியான ஒரு பெட்

டியின் முடியைத் திறந்தால் செடிகளும் முடியோடு எழும்பக் காணலாம்; வேர்கள் கீழே தொங்கிக் கொண்டு இருப்பதையும் காணலாம்.

இந்த நவமான பயிற்சியைக் குறைவாகக் கண்டு பிடித்து அபிவிருத்தி பண்ணிக் கொள்வதற்கு எம்.பெனிட் தற்போழுது முன்னோட்ட வரவழகான அலுவலகாரரோ பெயர், ஒலிவகை முறையிலும்கூட இருப்பயிற்சியை வேறு வகையான மரங்கள் செடிகளையும் இவ்வாறு வளர்த்தெடுக்க ஆயத்தங்கள் செய்யப் படுகின்றன.

இந்தப் புதுமுறையின் பயனாக தன்னிச்சி, உரம் ஆகியவை பெருமளவிற்கு மிச்சம் பிடிக்கப்படலாமெனவும், மண் காணியிற்பெறும் விளைவிலும் பாரிக்கச் சுமார் 84 சத வீதம் கூடுதலான விளைவைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாயிருக்கமெனவும் கூறப்படுகிறது. அதனவிட, இப்புது முறையான பயிற்சியைச் செய்கையில் அதேவளவு மண்ணையிறச் செய்வப்பயிர் பயிரிலும் நான்கு மடங்கான பயிர்களை இப்பெட்டிகளின் செய்வலரம் எனவும் தெரியவருகிறது.

செய்த ஆதாரம்: இன்றைய செய்தி

தியானப் பகுதி

எழுந்திருந்து போங்கள் இது நங்கள் இளைப்பாறும் இடமல்ல...

மீகா. 2: 10.

— R. K. தியாகராசா —

இது 700-ம் ஆண்டளவிலே உரைக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசனம். இவரே, கிறிஸ்து எங்கள் சிறப்பார் எனப்படை வெளிப்படுத்தியவர். சிறிய தீர்க்கதரிசி ஆனாலும் ஆழமானவர். கிறிஸ்து சிவியம் ஒரு பிரயாணம் போன்றது. இந்தப் பிரயாணம் ஒரு இலக்கை நோக்கி இடையறாது நடைபெற வேண்டும், வழியிலே களைப்படை யலாம்; பசி எடுக்கும்; தாகம் வருத்தும்; நிழல் வந்த இடத்திலே தங்க விரும்பலாம். எல்லா வசதிகளும் கிடைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன சிலகாலம் இங்கேயே தங்கிவிட என்ன என்று நினைக்கவும் தூண்டும்.

உலகம் கிறிஸ்துவனைத் தன் உடம்பாகக் கலாம். ஆயினும், நிலையான இளைப்பாறுதல் விசுவாசிக்கு இங்கே இல்லை. விசுவாசியின் காதில் "எழுந்திருந்து போங்கள்" என்ற தெரவி எப்போழுதும் தொனித்துக் கொண்டேயிருக்கும். உலக ராமாய் வரழ்வதற்கும் சோம பவரம் நடப்பதற்கும் இது இடமல்ல. இங்கே சந்தோஷம் இருக்குமென எதிர்பார்க்கக் கூடாத ஏனென்கு இது நமது சத்துரு இருக்க மிடம். விசுவாசி பரமவிஞ்சேரி வதற்கு இந்த ஒரே வழிதான் உண்டு. உங்கள் நடை துரிதமாயிருக்க வேண்டும், உங்கள் செயல்கள் வேக வசனத்திற்கு ஒத்த தரக் இருக்க வேண்டும்.

உங்கள் வழியில் நாய்க்கு குரைக்கும். குரைத்தால் திணைக்கர்தீர், ஏனெனில் அவர்கள் உங்களைப் பழைய மாரட்டா உங்கள் எம்மனைத் துரத்தி அலைக்கிறீதுக் கொல்லவில்லையா? நம் முகைய ஆதம் வேதனையிலே "நாய்க்கு குற்றம் கொண்டது. பெருங்கரையிலே கூட்டம் என்னை வந்ததுகொண்டது. என்னைகளையும் காணையும் உருவக் குத்தினார்கள்" என்ற அழைவந்தை அவர் கொள்ளவில்லையா?

"பூமியிலே உங்களுக்குப் பெருக்கெடுக்கக் கூட்டி வைப்பதெய்யும். அங்கே பூச்சியும் துறையும் செடுக்கும், அங்கே திருடரும் கண்ணாட்டித் திருகுமார்சை" "கிறிஸ்து விற்றிருக்கிற தென்னுடைய வளது பாரிசுத்திலே உள்ளவகளை நாடுங்கள்". உலகத்தை அனுபவித்தாலும் அதைத் தவிர்த்துமாய் அனுபவிப்பாதிர்கள். உலகத்திற்கு ஊடகப் பிரயாணம் செய்தாலும் அதில் வரசம் பண்ணத் தென்டியாதிர்கள். அதில் வரசப்பண்ணுதல் வர்கள் உங்கள் சத்துருக்கள் அவர்கள் உங்கள் பிதாவின் சத்துருக்கள். இங்கே நீங்கள் இளைப்பாறக்கூடாது எழுந்திருந்து போங்கள்.

முன்னேறாத, பின்வாங்காத என்ற இரு நிலைகளை மாரிக்க சிவியத்திலே உண்டு. இருந்த நிலையிலே இருக்கின்றோம் என்றொரு நிலை இல்லை. அதாவது அனாதை, குவீருமல்ல — வெறுவெறுப்பான நிலை. வெறுவெறுப்பான நிலை விசுவாசியின் குவீர்த்துயிலும். நாம் எங்கே? நம் நிலை என்ன? என்ன செய்வலாம்? சந்தேகக்காரன் சொல்வதைக் கேளுங்கள்: "துங்காக்குடைய ஆலோசனையில் நடவாணும், பரிசுக்குடைய வழியில் நீலவாணும், பரிசுக்காரர் உட்காருமிடத்தில் பரிசுமணம், கீத்குடைய வேதத்தில் பரிசு

மாயிருந்து, இவரும் பணம் அருடைய வேதத்தில் தியானமாய் இருக்கிற மனுஷன் பரிசுயவான். அவன் நீக்காக்கின் ஓமாய் நடப்பட்டு தன் காலத்தில் தன் கவியைத் தந்து, இயேசுநாதருக்கு மரத்தைப் போயிருப்பான் அவன் செய்கெல்லாம் வாய்க்கும்." ஆகையாக துமாரிக்குடைய ஆலோசனையில் நடவாணும், பரிசுக்குடைய வழியில் நீலவாணும், பரிசுக்காரர் உட்காருமிடத்தில் உட்காராமல் "எழுந்திருந்து போங்கள்".

இந்த உலகம் நமக்குரியதல்ல, இதன் இன்பங்கள் நம்மைத் திருப்திப்படுத்தாமலட்டா. ஏதாவது திருப்தி தென்படுகிறதா? அது நிலையானதல்ல. பின்னவகளை மறந்து முன்னவகளைத் தேடிப் பிரயாணம் செய்வோம்.

துமாரிக்குடைய ஆலோசனையில் நடவாணும் :- இது நமக்கு மிக இலகுவாகக் கிடைக்கக்கூடியது. நாம் விரும்பாவிட்டாலும் நமக்கு உதவி செய்வதற்காகக் காட்டிக்கொண்டு சாத்தான் நம் மிடம் பல வேஷங்களில் வருவான். பல தடவைகளில் கிந்தனை குப்பத்தில் வருவான். சில வேளை மனவி மக்கள் குப்பத்திலுமே வரலாம். இன்னமும், பதவியாக தனக்கு வசதியான எந்த வேஷத்திலும் சாத்தான் நம் முன்னே வர எப்போழுதும் ஆயத்தமாயிருக்கின்றான். நமக்கு ஆலோசனை தேவைதான். அதை எங்கே பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பரிசுத்த வேதமாகத்தான் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். திரு. மார. உ. ராமநாதனது ஆன்மிகப் பெருங்கலைப் பிரசுரத்தாகப் பெருங்கலைப் பிரசுரமாகத்தான் ஆகும். அவர் ஒரு தனிக் கொள்ளிக்கொண்ட. நாமே திருச்செவியில் கூடர்விரும் பக கொள்ளிக்கொண்டேனோ சேர்த்தவர்கள்.

பரிசுக்குடைய வழியில் நிசுவரமில் :- பிரயாணத்திலே நிசுவரமில்லாது. ஏனெனில் இது ஒரு பந்தவ ஒட்டம் போன்றது. தொடர்ந்து செயல்பட வேண்டும். பந்தவத்தின் இலக்கை அடையும்வரை ஒட வேண்டும். நாம் ஒடும்போதும் பல இடை யூறுகள் குறுக்கிடலாம். நிர்த்து தின்று என்ன என்ற சந்தனை வரலாம். எங்கே ஒரு ஓடியவர்களைத் தொடர்ந்து வரவில்லையே என்ற மனம் அவசியம் செய்யப்படலாம். அவர்கள் எங்கே என்ற திருப்பிப் பார்க்க விரும்பலாம். சிவந்தல் நிழலில் இளைப்பாறியிருப்பதைப் பார்த்து நாமும் வகுக்கப்பட்டலாம்.

பரிசுக்காரர் உட்காருமிடத்தில் உட்காராமலும் :- இந்த உலகத்திற்குரிய வேஷம் தரியம் பல பிரயாணத்தைத் தொடர வேண்டும். கிறிஸ்துவை நடக்க வேண்டிய பாதை எது? அது கிறிஸ்து நடத்திய பாதையே. கீதத் பாதையை முட்டன், தடைகள், கிறிஸ்து நடந்ததற்கு அப்புறப்படுத்திவிட்டன. முன்னு ஆண்டவரின் பாதத்தில் கைத்தது. அவர் அந்தப் பிடுங்கித் தூர் விசிட்டார். நாம் செய்வ வேண்டியது. அவர் வைத்த பாதைக்கட்டிக் கொடுத்துக்கூடியதாக நமது காலகளை வைக்க வேண்டும். உட்காரித்தவிட்டோமாதல் பிரயாணத்தின் முடிய ஏது? கிறிஸ்துவின் பாதையிலே அப்போஸ்தலன் நடந்ததற்கு; பரிசுத்தவாண்கள் நடந்ததற்கு; என்னவல்லாத இரத்தச் சாத்திக் நடந்ததற்கு. மேலும் போன்ற திரளான கூட்டம் நடந்ததற்கு. இவர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள். இவர்கள் நமக்குச் சாட்சிகள்.

(4-ம் பக்கம் பார்க்க)

A Liberal Education and the New Coercion

[The freshman address, which appears on these pages, was not delivered in the customary fashion this year as President Giannetti of Yale was hospitalized briefly for an operation. The President has recovered nicely, and every freshman received a copy of the address.]

Ladies and Gentlemen of the Class of 1985:

You wondered all summer what these days and this place would be like. Would you be alone in your trepidation? Would everyone else be at ease and only you at loose ends? Would you be the loose end? If you were meant somehow to acquire a liberal education, would there be some way to recognize the creature ahead of time?

Here at Yale you will hear often about a liberal education. What is it? Is a liberal education a set of courses, fulfilling certain requirements, across a variety of disciplines? That is certainly a description of the mechanics of what might become a liberal education. Is it an education pursued, as Cardinal Newman believed, in a spirit that studies a subject simply for and in itself, without concern for the practical consequences of such study? That would be the description of the proper attitude to bring to your studies. There is, however, more to what I mean by a liberal education.

I believe a liberal education is an education in the root meaning of "liberal" — "liber" — "free" — the liberty of the mind free to explore itself, to draw itself out, to connect with other minds and spirits in the quest for truth. Its goal is to train the whole person to be at once intellectually discerning and humanly flexible, tough-minded and open-hearted: to be responsive to the new and responsible for values that make us civilized. It is to teach us to meet what is new and different with reasoned judgment and humanity. A liberal education is an education for freedom, the freedom to assert the liberty of the mind to make itself new for the others it cherishes.

The order necessary to keep that freedom from collapsing into merely competitive appetites or colliding gusts of anarchy is, first, in this country, a respect for law and the processes of law. But it is also more than an order external; it is the internalized order that grows with self-government, self-civilizing. Order is the precondition of humane freedom, freedom the goal of responsible order. Your education here intends to do many things, but ultimately to bring you to comprehend the responsibilities and the pleasures of that essential, grand connection.

I speak to the nature of a liberal education, and of freedom and order, for three reasons. First, I believe it cannot be said often enough how precious and vital these ideas are to our daily lives. Second, I raise them because the practical application of these principles will be, I hope, the defining framework for your time at Yale and for your lives after Yale. And, third, I raise them because I think they must be asserted at this particular time in

our country's history, in the teeth of a storm that blows across the landscape. I have said what I believe because there are now in America powerful voices which attack and will continue to attack these very ideas I have raised.

A self-proclaimed "Moral Majority", and its satellite or client groups, cunning in the use of a native blend of old intimidation and new technology, threaten the values I have named. Angry at change, rigid in the application of chauvinistic slogans, absolutistic in morality, they threaten through political pressure or public denunciation whoever dares to disagree with their authoritarian position. Using television, direct mail and economic boycott, they would sweep before them anyone who holds a different opinion.

What disgusts me so much about the "morality" seeping out of the ground around our feet is that it would deny the legitimacy of difference. We should all be dismayed with the shredding of the spiritual fabric of our society, with the urging to selfishness and discrimination all around us. We should be concerned that so much of our political and religious leadership acts intimidated for the moment and will not say with clarity that this most recent denial of the legitimacy of difference is a radical assault on the very pluralism — of peoples, political beliefs, values, forms of merit and systems of religion — our country was founded to welcome and foster.

Pluralism is not relativism. It does not mean the denial of absolutes or the absence of standards. Pluralism is not code for anything. It signals the recognition that people of different ethnic groups and races and adherents of various religious and political and personal beliefs have a right to coexist as equals under the law and have an obligation to forge the freedoms they enjoy into a coherent, civilized and vigilant whole. These different peoples have a responsibility, inherent in their freedom, to make a commonweal, that is, a public good whose abiding concern is the practical protection of the several individual freedoms that are ordered for the general welfare. If pluralism as a concept denies anything, it denies the hegemony of the homogeneous, the rule by a single, overmastering sensibility which would exclude all those who are different from the general benefits of citizenship.

The "Moral Majority" is a cry of exhaustion, a longing for surcease from the strain of managing complexity.

Those voices of coercion speak not for liberty but for license, the license to divide in the name of patriotism, the license to deny in the name of Christianity. And they have licensed a new meanness of spirit in our land, a resurgent bigotry that manifests itself in racist and discriminatory

What is the Gospel?

REV. S. THEVANESAN

(We reproduce below a piece of theological verse published in the September number of the prestigious Expository Times of Edinburgh. The Rev. S. Thevanesan is a Methodist minister from Sri Lanka now following a course of post graduate theological studies at the Rochester Divinity School, New York.)

What is the Gospel?

I mean the Good News.

Salvation!

Grace! Not cheap grace, but saving Grace.

An experience of the new birth! None once born, but twice born Faith, hope, and love!

Not eros, nor philia, but agape — the divine kind.

postures; in injunctions to censorship; in act of violence.

Yale is a diverse, open place, receptive to people from throughout our society, and it must and will remain so. It is a University community given to the competition of ideas and of merit, devoted to excellence and dedicated to the belief that freedom of choice, speech, and creed is essential to the quest for truth that constitutes its mission. Those who wish such a place to teach only their version of the "right" values and "correct" views misunderstand completely the free market of ideas that is a great university; they misapprehend the extent to which the University serves the country best when it is a cauldron of competing ideas and not a neatly arranged platter of received opinions.

You will find, if Yale is at all successful, much that is different here. Revel in that diversity. Whether different idea or person, connect with it in order to understand it. Female and male, Christian and Jew, black, white, brown and yellow, you must find, as we all must, what binds us together, in common hope and need, not what divides us. You may or may not come all to love one another, but to be part of the best of this place you must have the moral courage to respect one another. This is not a community that will tolerate the sexism, the racism, the anti-Semitism, the bigotry about ethnic groups, the hysterical rejection of others, the closing off and closing in, that is now in the air. The spirit that sends hate mail, paints swastikas on walls, burns crosses, bans books — vandalizes minds — has no place here. We must, and we will, maintain at Yale a spirit that is tolerant, respectful and candid, for that spirit is the form of order essential to sustain the freedom of the mind inquiring.

I welcome you to Yale. We are proud to include you and we hope your pride in being here will lead you to include all the best of the traditions and aspirations of the place. You will find, if the past is any guide, that the burdens of that precious charge will begin to turn, before too long, into one of the many pleasures you will find here. It is all now yours.

It is as simple as this.

We all know it.

Yet it is not so simple and We don't know it at all.

It is difficult.

It is complicated.

It is complex.

It is confused.

Are you surprised that the good news is all mixed up?

Listen to me, my friend!

I am telling you!

The Gospel is not:

All that Good

All that Sacred

All that Pure

All that Newswy.

Yet it is the Good News, The spoken Word of God — Unfathomable, yet infallible, God uttered, yet man wrote.

Can there be any news without an announcer?

No! All depends on me.

And my relationship to that about which I am talking.

And the way in which I tell the news,

And in this sense my call is not A Call to preach, but rather A Call to be a preacher.

What is the Gospel?

I still have not answered the question.

Like all preachers,

I too sometimes wander, I oscillate, and vancillate

This way and that way

Here and there

Back and forth

To and fro.

'The Proclaimer became the proclaimed'

Said Emil Brunner, Referring to the same Good News; Of course it is good! but at times a little stale,

Can't be helped, 'old tale', you know! Some 2000 years old.

Yet the fact remains:

It is not outdated,

It is not overrated,

Not even debated,

But simply believed.

But the question is, What has to be believed?

Is it the man Jesus? Or the Kingdom of which he spoke?

Did Bultmann mean a different thing when he wrote About the Christ of Faith?

Doesn't Tillich say the same thing? —

The good news is that you are accepted.

I am also reminded of Bonhoeffer, who spoke, lived, and died.

Professing the good news of being 'a man for others'.

I know that I have not used A biblical text which suits

My simple poetic sermon Expounding the good news,

What then is the good news? Let me not speak now

For words sometimes are too loud! But I must answer this question

And make this sermon complete. Back to the Bible my friend,

Let us go once again Back to the Bible,

Let the Bible speak.

So in the words of the most beloved disciple of Jesus'

'The Word became flesh and dwelt among us,'

And all that makes the news good is that WORD and that FLESH.

சமத்துவமும் பொய்ப் பிரசாரமும்

சமத்துவம் என்னும் சொல் இன்றைய சமுதாயத்தில் பெருமளவுக்குப் பாவிக்கப்படுகிறது. பொதுமக்கள் மத்தியில் உணர்ச்சிகளை ஏழும்பும், பெரும் எதிர்பார்த்தலைக் கொடுத்த ஏமாற்றும் சொற்களில் இதையும் ஒன்றும். இச்சொல்லைச் சரியான கருத்தை அறிவாததே இதற்குக் காரணம். அமெரிக்க விடுதலைப் பத்திரிகை ஆரம்பத்தில் "எல்லா மனுஷரும் சமமாக இருக்கப்பட்டனர்" என்று ஜெப் பர்சன் உட்கூறுகிறார். ஆந்தக் கூறும் உண்மை என்ற யாருமே நம்பக் கூடியதில்லை. எந்த இரு மனுஷரை எடுத்துக்கொண்டாலும் அவர்களிடையேயுள்ள வித்தியாசங்கள் பட்டப்பலம்போல் தெளிவாகும். ஒருவர் வளர்ந்தவர், மற்றவர் குன்றி; ஒருவர் பருத்தவர்; மற்றவர் மெலிந்தவர். தவறும் படித்த மேதை, மற்றவர் படிவாத மூடன் — இப்படியே வேறுபாடுகளைக் காணலாம். உலகத்தில் மனிதர் பலவித வித்தியாசமுடையவர்களாகச் இருக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எல்லாரும் ஒன்றுபோலச் சமத்துவமாகச் இருக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற யாரேனும் கூறுவாரா? திறமைகளில் வித்தியாசம், தலவந்துகளில் வித்தியாசம், விருப்பு, வெறுப்புக்களில் வித்தியாசம், நலையுடை பரவல்களில் வித்தியாசம், மானிடர் மனதில் சமத்துவம் ஏது!

இயற்கையைக் கவனிப்போமாகில் அங்கும் சமத்துவமில்லை, இருஷ்டிகள் வித்தியாசமுள்ளனவையும் தரப்படுத்தப்பட்டு வரிசை உயர்த்துகொண்டே வருகிறதையும் காண்கிறோம். மனிதனையும் வரிசையின் உச்சியில் தன அந்தப் பிண்டமாவின்னக்கு இருள், பழையேற்பாட்டில் கடவுளுடைய ஜனங்கள் மத்தியிலும் அதிரை வரிசையைக் காண்கிறோம். ஆபிரகாம், சராக், பரக் கோபு: அதன்பின் கோத்திரப் பிரதானம். நியாயாதிபதிகள் பிரதானிகள், ராஜாக்கள் முதலியோரின் அதிரை. இது சமுதாய வாழ்க்கை அமைப்பின் ஆம் சமமாக இருந்தது.

இயேசுவும் தமது சபையின் அமைப்பிலே தனிப்பட்ட அதிரை ரத்தும் பன்விரண்டு அப்போஸ்தலருக்கும் அளித்தார் (அப்போ. 1:26) வித்தியாசமான தலவந்து எருசலேமவர்களைப்பற்றிப் பேசினார்; முதலாவது, கடைசியாக இருப்பவர்களைப்பற்றிப் பேசினார் (மாத்தூ. 9:35; முதன்மை யான இடம் தாழ்த்த இடம் பற்றிப் பேசினார் (லூகா. 14:8). இயேசு சமத்துவத்தை பிரசங்கிக்கவில்லை. திருச்சபையிலும் அதிபத்தர், குருமார், மக்களமார் என்ற அதிகாரவரிசையைக் காண்கிறோம். நிரிதவத்தின் கூட வித்தியாசமும் வரிசையும் இருக்கிறது. (யோவா. 14:28). இயற்கையிலும், வேதத்திலும், கிறிஸ்துவின் போதனையிலும், கிறித்தவத்திலும் சமத்துவம் என்ற கூற்றக்கு ஆதாரமேயில்லை. இந்தப் பொய்யான கூற்றிலே அரசியலிலும், சமுதாயத்திலும், சமத்துவம் பெரும் திறமையை விளைகின்றன.

சமத்துவத்தை நிலைநாட்டுவோம்" எனக் கூறிப் புரட்சிக்கொண்டிருக்கிற மனிதர், கிடைத்த பலன் என்ன? பிரான்ஸ் தேசத்துப் புரட்சி நெப்போலியனின்

ஏகாதிபத்தியத்தை ஸ்தாபித்தது! ரஷ்யாவின் புரட்சி ஸ்தாபனம் இருப்புகளோடு ஆட்சியை உருவாக்கிற்று! தற்காலம் எம்மூலில்லாத கொள்கையை எகரிகொள்குகிற நாடுகளில் மார்க்ஸிய சமத்துவமல்ல, அடிப்படை மனித உரிமைகள் பரிசீலிக்கப்பட்ட அடக்கு முறையே நிலவுகிறது! சமத்துவக் கொள்கை பொய் எப்பதற்கு இவ்வகை தகுந்த காரணம்.

மனிதனுக்குப் பிறந்த ஒவ்வொருவனும் தனது சமுதாயத்தின், தனது தேசத்தின் விவகாரங்களில் பொறுப்பற்றே இடம் கொடுக்க வேண்டுமெனச் சமத்துவத்தின் அடிப்படையில் கேட்கப்படுகிறது! "நான் மனிதன், தமது நகர சபைத் தலைவரும் மனிதன். ஆகையால் இந்த நகர சபை நிர்வாகத்தில் எனக்கும் சரிபங்கு வேண்டும்" என்ற நகர சபைக் குழுவை வரலாற்றில் வேலை செய்கிறவன் கேட்டு, அது அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டால் நகர சபையின் முடிவு என்ன? அதோகத்தான்! அரசுப் பதவித் தெரிவு செய்வதில் ஒவ்வொருவருக்கும் சம உரிமை உண்டு என்பதும் சமத்துவக் கொள்கையாக ஆயினும், ஒருவருக்கு ஒரு வாக்கு (one man, one vote) என்ற திட்டம் நீதியோ என்ற கேள்வியை எழுப்புகிறது. தேர்தலில் என்ன பிரச்சினைகள், பரிசீலனைகள் தங்கள் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிந்தவர்கள் முடியாத யாரும் மக்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் வரக்கூறியப் பட்சத்துக் கொடுப்பதில் கருதினா? தன் சொந்த விஷயங்களைக் கவனிக்க முடியாத நிர்வாகர மனுஷனுக்கு, தேசத்தைப் பரிபாலனம் செய்வோரைத் தெரிந்தெடுக்கும் பொறுப்பைக் கொடுக்கக் கூடுமோ?

சமத்துவக் கொள்கை, அரசியல், தனிப்பார், திருச்சபை நிர்வாகங்களில் பெருந்தொகையானோர் தேரடியர்கள் பக்கெடுக்க வற்புறுத்துகிறது. இதனால் நிர்வாகக் குழுக்கள் பெருந்தொகையானோரைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. ஆகிலும் அக்குழுக்களில் அங்கம் வகிக்கிறவர்களில் பெரும்பான்மையோர் தம்முள் வைக்கப்பட்டிருக்கும் விஷயங்களைப் பற்றி ஆராய்வோர் தீர்மானிக்கவோ போதும் அறியுள்ளவர்களல்ல! இத்திறமை சமுதாயத்திற்கோ, தனிப்பகுக்கோ பிரயோசனமில்லை. இக்குழுக்களில் தனி நபர்களின் திறமைகளைப் பாவிக்க இடங்கொடுக்கப்படுவதில்லை. பொதுப்பட, வேலைத் தராத ருமம் கீழறிந்திக் கொண்டு போவது ஆச்சரியமில்லை. (Every Officer Rises to the level of his Incompetence) திறமைகளில் வித்தியாசம் உண்டு என்பது இயற்கைப் பிரமாணம், ஆகையால் எந்த நிர்வாகத்திலும் மிகவும் திறமை வாய்ந்தவர்களே முதலினும், ஆதாரக் கூறிய தீர்மானங்களைச் செய்வது அத்தியாவசியம்.

அரசாங்கம் மட்டுமே கல்வி புடக்கம் பொறுப்பற்றே வேண்டுமென்று (State Monopoly) கோரப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் எல்லாருக்கும் ஒரேவிதமான சந்தர்ப்பம் (Equal opportunities) கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற நகரோக்கமே, என்றாலும் அவர்கள் கேரிகளை ஒரு தவறான சமத்துவக் கொள்கையிலிருந்து வருகிறது. அதாவது எல்லா மானவரும் சமம், அவர்கள் திறமையிலும், தேவையிலும் சமமானவர்கள் என்பதே.

கல்வி சம்பந்தமாக அரசாங்கத்துக்கு தனிப் பொறுப்பு கொடுப்பதாலே திறமையான மாணவர்கள், திறமைக்குத் தக்க உச்ச நிலைமையை அடைய முடியாமல், தாழ்ந்த தரம் வாய்ந்த பிள்ளைகளுக்காகப் பவிசாக்கப்படுகிறார்கள். இது ஒரு பாரதாரமான விஷயம். இதனால் உலகின் வாழ்க்கைத் தரம், இடைநிலைகள், கலாச்சாரம் பாதிக்கப்படுகின்றன. விசேஷ தரவந்துகள் வர்கள் அதை விருத்தி செய்வச் சந்தர்ப்பம் கொடாவிடும். அது மானிடர்க்கே பெரும் நஷ்டம். சமத்துவம் எல்லாருக்கும் கூட்டமாக ஆடுகளாய்க் கணிக்கிறது.

சமத்துவம் என்ற கொள்கை திருச்சபைக்குள்ளும் சீர்திருத்த காலத்தில் தலைதுக்கிற்று. பரப்ரசர், அதிபத்தர், குருவானவர், உதவி குருவானவர் என்ற அதிரை வரிசை தேவைமில்லை. எல்லாரும் தேரடியர்கள் கடவுளை நெருங்குகிறோம். ஒவ்வொருவரும் தனக்குத்தானே குரு, என் நெல்வரம் கூறப்பட்டது. என்றாலும் சீர்திருத்த சபைகளில் முன்னையவிட அதிகமான கட்டுப்பாடான அதிகார வரிசைத் தோன்றிற்று. இதற்கு லூத்தரன் சபையும், கல்வின (Calvin) சபையும் நல்ல உதாரணம். அதிகாரங்களின் பெயர்கள் மாற்றப்பட்ட புது நாமங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. ஆயினும் அதிகார வரிசை அடிநிலைப்படுத்தி.

பரி. பவுல் அப்போஸ்தலன் சபையை ஒரு சீர்திருத்திக்கு ஒப்பிடுகிறார். கிறிஸ்து அதன் தலை என்ற கூறுகிறார். இந்த உலகமானம் சமுதாயத்திற்கு மிகவும் பொருத்தமானது. சீர்திருத்திக் எல்லா அவயவங்களும் சமமல்ல. ஒன்றுபோலும் இல்லை. அவைகளுக்கிடையே மிகுந்த வித்தியாசங்கள் உண்டு. என்றாலும் சீர்திருத்த சீர்தரமாக விளங்க ஒன்றே கொண்டு இசைந்து செயல்படுகிறது. அவைகள் மத்தியில் போட்டி, பொருமை, பகை இல்லை. கடவுள் மானிடரை எவ்வித வித்தியாசமுமின்றி ஒன்று போல் நேசி்கிறார். இதில்தான் மனுஷர் எல்லோரும் சமம் எனலாம். இவ்வுண்மை மானிடமும் ஒருவரை ஒருவர் நேசித்து அன்பினால் செய்வ வற்புறுத்துகிறது. அப்பொழுது ஒவ்வொருவரும் தமது அடிப்படையான தேவைகளைப் பெற்று அனுபவிப்பார். இம்மாதிரியான சமுதாயத்தில் ஒவ்வொருவரும் தங்கக் விசேஷ திறமைகளுக்கேற்ற ஸ்தானத்தை வகிக்க இடமுள்ளது. மனுஷர் உருவாக்க முடியும் கற்பனை யான சமத்துவ சமுதாயத்திற்குக் கூடியதையெல்லாம் மனிதர் தங்கள் தனித்துவத்தையும், கலா திவத்தையும் இழந்துபோகும் அபாயமொன்று.

— S. D. H.

தியானப் பகுதி

எழுந்திருந்து போங்கள்.....

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஸ்தேவான் கல்லெறித்து கொல்லப்பட்டார். கல்லெறித்தவர்களைக் கழறி வைத்திருந்த உடம்புகளுக்குக் காவலாயிருந்த சவுல் பிசுபு பரி, பவுல் ஆனோ, இந்தச் சாட்சி ஒன்றே போதாமே, ஸ்தேவானின் பிரயாணத்தின் முடிவு பரி, பவுலைத் தந்ததில்லவார்? தமது பிரயாணத்தின் முடிவு, கற்றுமதிப் பேசப்பட்ட நவீன வீட்டிலும் மற்றும் இவ்வுலக மேடைகளிலும் போய் முடிபுகோ! அல்லது மற்றவர்

நாம் அறிய வேண்டியவை

எதிலும் புழம் விரும்பாமல் அறிபுக் கருத்தின் மூழ்கிக் கிடப்பவன் பண்பு.

தனது விரும்பப்படி வரவிரும்பாமல் மற்றவர்கட்கு விரும்பமான முறையில் நடந்து கொண்டு அவர்கள் கொடுப்பதை வாங்கி வயிறு உணர்ப்பவன் நாம்.

ஒருவருடன் சேர்ந்து கொண்டு மற்றவருக்கும் இதமாக நடக்க வேண்டும் என நினைப்பவன் வெளவாக.

அறிவினாக புதியவற்றை அறிந்து கொள்ளாமல், பழையவற்றையே திரும்பத் திரும்ப விரும்புவன் கிளிப்பினன்.

புதிய உண்மைகள் வரும் போது அதை விரும்புடன் ஏற்றுக்கொள்ளாதவன் (வெளிச்சத்தைக் காணு அஞ்சம்) ஆந்தை.

பிறர் தனக்கு எட்டிக்கொடுத்துத் தபோதிலும், அதை எதிர்த்த முடியாமல் தனது மந்தக் குணத்தால் பொறுமையோடு இருப்பவன் மூதா.

வின் கதைகளைக் கதைத்த பெருமை பாராட்டுகிறவன் வான் கோழி.

தாக்கீதெட்டபடரமல் பிறர் சொத்தை அபகரித்து உண்பவன் மூக்கு.

களை இரட்சிக்கக் கூடியதாயிருக்குமோ?

ஊர் என்ற இடத்திலிருந்து ஆபிரகாம் லோத்தும் பிரயாணப்பட்டார்கள். லோத்து ஊனுக்குக் குளிக்கியாய் இருந்த கிழக்குப் பகுதியைத் தெரிந்து கொண்டான். அங்கு தங்கினான், கர்த்தர் புறப்பட்டபுப் போய்க் கண்டு. புறப்பட மனமற்ற லோத்தின் மனைவி உப்புத்தான் ஆனா. இது நமக்கோர் நகைபடிப்பின.

கர்த்தருடைய வேதத்தில் பிரியமாயிருந்து இரவும் பகலும் அவருடைய வேதத்தில் தியானமாயிருக்கிற மனுஷன் பரக்கியவன். அவன் நிர்க்கால்களில் ஓரமாய் நடப்பட்டுத் தன் காலத்தின் தன் கணியைத் தந்து இலுபுதிராதிருக்கிற மரத்தைப்போல இருப்பான். அவன் செய்வதெல்லாம் வாய்க்கும்.

கி. மு. 700-ம் ஆண்டளவில் கூறப்பட்ட இந்த வரக்கியம் இன்னும் நமக்குரியதுபோல் தெரி கிறதல்லவா? நாம் இப்பொழுது விரும்புகின்றோம், பவந்தமான் திழைகளிலே தங்கிவிட விரும்புகின்றோம்.

"எழுந்திருந்து போங்கள் இது தங்கள் இப்பொழுது இடமல்ல. இது நீட்டியுள்ளது. இது உங்களை நாய்ப்புத்தம் அந்த நாய் மீட்டிக் கொட்டியிருக்கிறது". லோத்து புறப்பட்டான்; லோத்தின் மனைவி உப்புத்தான் ஆனா. இதனை எப்பொழுது நனைவு கருவது நல்லது. சிலருடைய பிரயாணம் கடற் பிரயாணம் போலிருக்கிறது, எப்பனில் ஏறிப் பிரயாணப்படுகிறான் ஆனால் முன்னேற்றமில்லை. ஏன்? எப்பல் தரையுடன் பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நக்கூர்த்தைத் தூக்கி எடுக்க மறந்ததாரகோ, மறுத்தாரகோ தெரிவிக்கலை. தகுதிவற்ற உலகத் தொடர்பு பிரயாணத்திற்குத் தடையாகும்.

சமய உரையாடல் கூறும் நற்செய்தி

[சமய உரையாடல் (Dialogue) நமது நாட்டில் மிகக் கரிசன யோடு சிந்திக்கப்படும் விடயம் அனையொட்டி என். இரவீஸ் அவர்கள் எழுதிய கட்டுரையை இங்கு தருகிறோம். நமது வாசகர்களின் உபயோகத்தை முன்னிட்டு சில மாற்றங்களைச் செய்திருக்கிறோம், நன்றி ஆக்கியோனுக்கும் கட்டுரை வெளியிந்த இறையியல் மலர் சஞ்சிகைக்கும். — ஆசிரியர்.]

(முற்குடிகள்)

(ஆ) இதர சமயத்தவர் நடுவில் கிறிஸ்தவன்

வேகமான தொழில் நுட்பம் இன்று மனிதனை மனிதன் வாழ்க்கைப் பாதையில் அடிக்கடி சந்திக்க வைக்கிறது. மேலும் அருகி தொண்டர்கள் அமைத்த வளர்ச்சிக்குள் வசித்துக் கொண்டு கிறிஸ்தவன் இன்று வானாவிகுக்க முடியாது. சிறைக்குள்விருந்து வாழும் வாழ்வை வைத்து ஒருவனை எதிர்போட முடியாதவனா? கிறிஸ்தவர்கள் விரைவில் இவ்வாறான சமயத்தவர் தெளிவாகக் காண்கிறார்கள். இந்தச் சூழலில் கிறிஸ்தவன் பிறரைப் பற்றிய பழம் மனப்பான்மையை மாற்றிக்கொண்டால் அவனது வாழ்க்கைப் பணியில் புதுமைகள் வரக்கூடும்.

வாழ்க்கையில் வெளிப்படும் ஆற்றல் திறமற்ற தவறுகள்தான் கிறிஸ்தவ ஒப்படைப்புக்கு எடுத்துக்காட்டு இன்றைய சமுதாய அமைப்பில் ஒருவருடைய வாழ்வு இன்னொருவரைப் பாதிப்பதோடு அவரை நியாயத் தீர்க்கிறது என்று கூடச் சொல்லலாம். வாழ்க்கை எப்போது சந்திப்பதில் பழம் அருளுரை, இங்கு சமயத்தின் பேரில் வரக்கூடச் சண்டை வேண்டாம். வாழ்க்கைகள் சந்திக்கப்படும். இந்த உட்கொண்டிருக்கிற கிறிஸ்தவன் முன் வந்தால் அவன் தனது வாழ்க்கைப் பணத்தின் சந்திக்கும் புதுமைகள் பலவாயிருக்கும். எனவே உரையாடல் என்பது வாழ்க்கை நெறியாக மாறி நற்செய்தியின் கருவாகச் செல்கிறது.

(இ) சவரலே சமரன்

உலகத்தை ஒதுக்கிவிட்டு நற்செய்தியைப் பேச முடியாது. இன்று நற்செய்தி சந்திக்க வேண்டிய சவரல்கள் பிற சமயங்களிலிருந்து எழுண்டியாகும். நாம் அவர்களை அஞ்ஞானிகள் என்று கூறிவிடுவதால் பிறமதத்தவர்களும், அப்படி ஆகிவிடுவதில்லை. கிறிஸ்தவ வாழ்வு குறித்தும் நம்பிக்கைக் குறித்தும் அவர்கள் இன்று கேள்வி கேட்கிறார்கள். பணிவோரும் சாந்தத்தோடும் பதில் சொல்லுதல் அவசியம். (1 பேது, 3:15) நம் போன்றவர்கள் ஒன்று கூடி நம்மை உயர்த்திப் பேசக்கூடிய சேரம்பேரித்தனமாகும்கிறோ!

தாய் பவுல் பூதர்களுக்குள் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது 'இயேசுவே கிறிஸ்து' என்று அடித்துப் பேசினார். ஆனால் கிரேக்கர்களிடம் சென்றபோது 'கிறிஸ்து' என்று சொல்லாதவர்களுக்கும் புரியாது எனவே மீட்டர், மத்தியஸ்தர், மனித உருவிக் வந்த உடலுள் எவ்வெவ்வாறு பேசத் தொடங்கினார். இது போன்ற பிற சமயங்களில் சவரல்களை ஏற்று நாம் கிறிஸ்தவைப் புரிந்து கொள்ளும்போது நாம் அவரைப் புதிதவராகவும் அவரது நற்செய்தியை இன்னும் ஆழமாகவும் கண்டு கொள்கிறோம். நமக்கு மட்டும் புரியும் தொடர்ச்சையும் சொன்னையும் நாம் பயன்படுத்துவதால் நற்சவர உலகின் பெருஞ் சமயங்கள்

வில் இதயங்களை கிறிஸ்தவ நற்செய்தி இன்னும் தொடங்கி என்னாம். பிற நம்பிக்கைகளில் விளங்கும் ஆற்றலினால் நமது உறுதிப்பாடு பாதிக்கப்பட்டாலும் நாம் பயப்படத் தேவையில்லை. ஏனெனில் நாம் நம்பும் ஆண்டவர் நம் நம்பிக்கைப் பணத்தின் தம்மை நமக்குப் புதிது புதிதாக விளக்கிக் கொண்டு இருக்கிறார். ஏதோ நாம்தான் அவரையும் அவரது செய்தியினையும் பாதுகாத்துக் கொண்டு வேண்டும் என்று என்னுவது உருவ வழிபாட்டிற்கு ஒத்த செயலாகும். நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் இதர சமயங்களிலிருந்து வரும் சவரல்களைச் சமரனிக்க சமய உரையாடல் இன்றியமையாதது.

(ஈ) சமயம் கடந்த நட்புறவு

இயேசு கிறிஸ்தவின் அன்புறவுக்கு அபரத்திரராக எவரும் இதுக்கப்பட்டதில்லை பாவம் சமுதாயப் பிரிவுகள். சமய வேறுபாடுகள் இவற்றைக் கடந்து அவர் மக்களுடன் நட்புறவு கொண்டார். எந்தச் சமுதாயத்தின் மேலும் சார்த்திராத அவர் ஒரு தனிமனிதனாக இதனைச் செய்தார். நற்செய்திப் பணியில் ஈடுபடுவோர் திருச்சபை உறவைப் பெரிதென வேண்டுமென்றால் நமக்கு உயிர்தாழ்வை வைத்திருந்தால் ஆற்றலுடனும், சவரத்தினத்துடனும் பணிபுரிய முடியாது. கிறிஸ்தவ ஏற்றுக் கொண்டவன் புதிய மனிதன் (New man). அவன் வெறும் நல்ல மனிதன் (Nice man) வீடவும் அதிக ஆற்றலும் நீதியும் உடையவனும் வாழ எதிர்பார்த்துப் படுகிறது. இன்று புதுவாழ்வுக்குள் வந்தவர்கள் "நம் வாழ்க்கை" என்ற தரத்திலும் கீழ்ப்பட்டிருந்தால் என் செய்வது? விசுவாசி என்ற பெயரில் பிரிந்து வாழ்வதில் மனிதன் என்ற முறையில் எல்லோரோடும் நட்புறவுடன் வாழ்வதே சிறப்பு. சமயங்களிடையே இந்த நட்புறவு இல்லாத காரணத்தால் நடந்து போகின்றன. கொடுஞ் செயல்களை வரலாறு எடுத்துக் கூறும். இந்த நிலை மாற கிறிஸ்தவன் முனையும்தே உலகிற்கு அவன் கூறும் நற்செய்தி ஆகுமே!

(உ) நாட்டு நலனில் நமது பங்கு

நாம் ஆராயக் கிறிஸ்தவர்கள் எல்லாம் ஒரு நாட்டின் கிறிஸ்தவர்கள். நாட்டின் பக்கேற்ற வளர்ச்சியில் நமக்குப் பங்கு உண்டு. எடுத்துக்காட்டுக்கு நம் நாட்டிலிருக்கும் வறுமையைச் சொல்வோம், தான் நற்செய்தியைப் பெற்றபோது "வறுமையிலிருப்போரை நினைத்துக் கொள்ளும்படியான" கட்டணங்களையும் பெறாததால் தாய் பவுல் குறிப்பிடுகிறார். (கொ. 2:10) எனவே பஞ்சத்தால் வரடியோடுகூடப் பணம் வசூலித்து அனுப்புவதும் அவரது நற்செய்திப் பணியில் ஒரு பகுதியாகிறது.

இன்று நமது நாட்டிலிருக்கும் பிரச்சனைகளை நிறுக்கட மான நாம் தீர்க்கமுடியாது. சமயம், கட்சி என்னும் வேறுபாடுகளைக் கடந்து நமது பங்குப்பைச் செய்து அதனால் நற்செய்தியைப் பெறும் உத்தமிகள் என அறிக்கை

விடலாம். இந்த ஒருமைப்பாட்டிற்கு ஒவ்வொரு சமயமும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். ஆனால் நாட்டு நடப்புகள் குறித்து ஆக்க நிலையான சமய நம்பிக்கை இல்லாவிட்டால் இது எப்படி முடியும்? எனவே சமய நம்பிக்கைகள் பற்றிய தெளிவான உரையாடல் ஏற்படாமல் நாட்டு நலனில் ஒன்றிணை இயலாது.

நமது சமுதாய ஆய்வு செய்பவர்கள் இதில் சமயங்களின் பெரும் பாதிப்பை உணரவில்லை. முழுமையான முடிவுக்கு வர இயலாது. பிச்சைக்காரரை இருந்து கொண்டு கோயில்களுக்கு உண்டியல் சேமிப்போர் மதுரைப்பட்டணத்தில் உண்டு. இவ்வாறு சமுதாயத்தில் அடிமட்டத்திலிருந்து அவதியடைந்துகொண்டு ஆண்டவன் பேரில் அளவற்ற பொருளாதாரத்தை வினாக்கு வேரை எவ்வாறு சமயங்களினால் காண முடிகிறது. இந்த நிலைமையில் கிறிஸ்தவ நற்செய்தி உதவி செய்யக்கூடுமானால் அது இதர சமயங்களுடன் உறவு கொள்வதையுடைய வேறு வழியில்லை.

மேலும் முழுமையான வாழ்வுக்கு பாவத்திலிருந்து விடுதலையும், மனமாற்றமும் மிகத் தேவை. இதைச் சொல்வதை நாள்கொற்றது என எண்ணி ஏதோ உதவிகளைச் செய்து திருப்பிவிடவது ஒரு தொண்டிச் செய்தியாகும். சமயமாற்றமும் சமூக அமைப்பாற்றும் பாவத்தின் ஆற்றலை முறியடிக்கவும் அதற்குப் பாடுபடவும் நாம் முன்வர வேண்டும். பாதிக்கப்படுவோரை அரசாங்கத்தால் போதாது. பாதிப்போரின் மேல் உடவுவின் நீதியை பறைசாற்றவும் கிறிஸ்தவ நற்செய்தியில் இடமுண்டு. இப்படிச் செய்வதற்கும் சாதாரண சுவிசேஷப் பிரச்சாரத்திற்கும் வேறுபாடு உண்டு. இந்த உண்மையின் இதர சமயத்தவர் புரிந்துகொள்ள சமய உரையாடல் வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்துகிறது.

முடிவாக, சில வார்த்தைகள்: எவ்வளவோ உரிமைக் குரல் எழுப்பியும் நாம் இறையியல் கிறித்தவ, பொருளாதாரம் ஆகியவற்றின் இன்னும் மேலுக்குக்கு, அடிமைகளாக இருக்கிறோம். முத்துப் புதைபய்களுள்ள நிலங்களின் மேல் நின்றுகொண்டு ஆசையத்தை நோக்குவது கிறிப்பவற்றை, நமது நாட்டில் சமய உரையாடல் பொருளுரை அமைவ நாம் அதற்கு வழிமுறைகள் காண்பவனும், ஆப்பாடு எண்பதில் ஏற்படும் கடினப்பாடுகளை நற்செய்தியை உயிரடைவச் செய்து அதி கிறித்தவ எந்தச் செய்யும். நமது சூழலில் நற்செய்தி பொருத்தப்படாவிட்டால் மறவர்கள் சென்னிக். அது இன்னும் அன்னிய மொழியாகவே ஒலிக்கும். ஒவ்வொரு சமயமும் ஒத்துழைக்காவிட்டால் உரையாடலில் பயனில்லை, நற்செய்தித் துறையினர் இத்தகு முந்திக்கொள்ளாவிட்டால் நமது அச்சம் வெளிப்படுகிறதேயன்றி ஆற்றல் வெளிப்படுவதில்லை. கிறிஸ்தவர்கள் புதிய கண்ணோடு பிற சமயங்களை அணுக அமைக்கப்படுகிறார்கள், முடிவு எது என்று கேள்வி கேட்டு முத்தியேகவே முடிவுகளுக்குள் வந்தால் காலத்தின் அவசரத்தில் நாம் தவறாவர்களாகிவிடுவோம். இதிலும் அப்பொருளுரை மாற்ற நிலை வருமட்டும் நமது தப்புகாவில் சமய உரையாடல் தயக்க இயலாது. உரையாடல் கூட்டங்களோடு நின்றிருந்து வந்தல். அது ஒரு வாழ்க்கை நெறி. தங்குபொருள் கட்டும்; தாங்குபொருள் தாங்கட்டும்; ஆண்டவர் பணத்தால் தொடர்ந்து கொண்டு வரக்கூடுகிறார்.

(முற்றம்)

நாம் அறிய வேண்டியவை

[ஸ்ரீ திவாசன் இராமலிங்கம் அவர்களின் மனோதத்துவ நூலிலிருந்து தொகுக்கப்பட்டவை. தொகுத்துவியவர் "சுரு" — ஆசிரியர்]

வாழ்க்கை என்பது நன்கு சீர்திருத்தப்பட்ட பாதையாக எப்போதும் இருப்பதில்லை. அது கல்லும் முள்ளும் நிறைந்த ஒரு கார்டுப் பாதை.

வாழ்க்கையில் ஏற்படும் பிரச்சனைகளும், அவற்றால் ஏற்படும் இன்ப துன்ப அனுபவங்களும் வாழ்க்கையில் குகியைத் தருகின்றன.

வாழ்க்கையில் சவனமற்ற அமைதியாக வாழ வேண்டும் என என்னுபவர்கள் அந்த அமைதி நிலை குலைந்தவுடன் வாழ்வே மாழ்ந்துவிட்டது என பரபரப்படைகின்றனர்.

வாழ்க்கையில் அடிக்கடி ஏற்படுகின்ற பிரச்சனைகள்தான், மனிதனுடைய அறிவை வளர்க்கிறது. பிரச்சனைகளை எதிர்த்துப் போராடும் காலத்தில்தான் நமது மன உறுதி வலிமை பெறுகிறது.

பிரச்சனைகளைக் கண்டு அவற்றிற்கு அஞ்சும் கோழைகளே வாழ்க்கை முழுவதும் அழுதழுத நிம்மதி அற்ற வாழ்க்கையை வாழ்கின்றனர். சாகும்போது கூட நிம்மதியற்ற உயிர் தரக்கொள்ளா.

மனதில் உறுதி பெருகவும் நம் மில் கிறித்தவ திறமைகள் வளரவும், உதவிவச இருக்கும் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தை மனிதன் வர வேக வேண்டும்.

பிரச்சனைகள் வரும் போது அவற்றிற்கு கிறித்தம் அஞ்சாமல். அதை மேற்கொள்ளும் தகுதியை ஆற்றலை நம்மிடம் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

துன்பம் துயரம் எமது வாழ்க்கையில் நியதி அல்ல, திட்டமிட்ட மனித முயற்சியில் இவற்றை மேற்கொள்ள முடியும்.

மன வலிமை குன்றிய மக்களிடம்தான் துன்பம், துயரம் பற்றிய எண்ணங்கள் அதிகமாக வந்து. மன வலிமை அதிகமாக வந்ததால் அதிக துன்பத்திற்கு ஆளாகின்றனர்.

சமூகமையான உழைப்பாளிக் என வசதிகள் குறைந்தாலும், மன அமைதி மட்டும் குறைவதில்லை. மன அமைதிக்கு உழைப்பு என்பது சரியான சாதனம்.

வஞ்சகமான நேரத்திற்கு நேரப் பலவீன திமைகளைச் செய்து வாழ்வவன் நரி.

சூயதிக் இல்லாமல் ஏதாவது ஒன்றை நினைத்து மனம் சோர்ந்து, உலுப்பட்டு, தலை கீழ்நின்றுபவன் தேவாங்கு.

மறைந்திருந்து மற்றவர்களுக்குத் தெரியாமல் பரப்பு.

EDITORIAL

The Christian Home: A Thought for the Week

A University of Wisconsin student, according to a story related in a foreign journal, was working on juvenile delinquency, as part of his "field assignment", when he found that he had considerable difficulty in collecting his data.

His project was to telephone a dozen homes around 9 p.m. and ask the parents if they knew where their children were at that hour.

"My first calls", lamented the student "were answered by children who did not know where their parents were".

This little anecdote throws into sharp focus an important truth during *Christian Home Week*. It is not a *Week* when the churches should increasingly have in mind only the children and youth in their discussions and seminars but also the *parents*.

There is of course little doubt that our children today, tend to be what the parents commonly describe as "unruly".

An irate parent once described his son's behaviour in these words:— "his inner radar detects what irritates us most. If we value neatness, he will be sloppy, if we are concerned about health, he will smoke like a chimney, if we insist on good manners, he will belch in company."

But what the parents often fail to grasp is that where serious breaches of social discipline are concerned, the children very often take umbrage under the deviant conduct of their parents or other members of the family.

What we have to admit, for instance, with a measure of guilt is that drug abuse (by which we mean the immoderate use of liquor) has now crept stealthily into our once sacrosanct home life chiefly because there have been no set standards for the young to follow, in recent years.

It is a sad reflection that many of the homes where teen-agers are reported to be drug addicts have been invariably homes where moral and spiritual values have already shown considerable erosion because of the conduct of parents and other adults in the family.

Our comments may appear at the surface to be common place and conventional and somewhat mediocre in the backdrop of the depth of depravity that we see around us today in our country in which 'alcoholism' is the least of the problems we have to encounter.

What we wish to make clear in these columns is that the youth in the grips of the vice of 'alcoholism' constitute such a sizeable number in Sri Lanka today that as a Christian Church we can no longer dismiss the problem as comparatively of little significance. Doctors have expressed concern at the increasing number of people in the flower of manhood who suffer from chronic physical complaints, caused by excessive use of alcohol.

It is very important in this context for parents to know where their children are outside school hours. It is equally important for the children to know where their parents are, particularly during the time they are expected to be at home.

In these days of hectic work-a-day schedules, it is fashionable for parents to say that their daily prayer is, "Give us this day our daily breath". But it is vital in the interests of a stable home that every parent should take time off daily to spend exclusively with their children.

The relationship in many houses today between the children and their parents has been described by a writer as "a tragedy of errors". The tragedy stems largely from the 'malpractices of parenthood', one of which is that parents do not give enough of their time to their children.

It is a bewildering period now for every christian family in Sri Lanka. The children who are young and in school seldom today get the christian nurture which an older generation were heir to.

Sundays which laid the groundwork for the children's moral and spiritual concepts are no longer 'sabbath' days, kept 'different' from other days of the week, in the light of present day realities and exigencies in the education of the children.

Many households have become matriarchal, with the head of the family choosing to go abroad in search of more buoyant pastures. The basic motivating force of the family too has now changed with the times. The hydra burden of bringing up the children rests in many homes with the mother.

Despite these vicissitudes, it is vital that *the Christian Home* should remain to our children an anchorage for all time. For, what every youth craves for, today in the inner recesses of his mind is a *stable home*.

As one youth put it to his mother on his return home, probably after a protracted period of turmoil:—

"You didn't seem to do a thing but be there, And yet a harbour doesn't do anything either, except to stand there with arms always outstretched waiting for the traveller to come home".

Alliance Francaise de Jaffna *Obituary*

A speech delivered by the Mayor of Jaffna, Mr. Rajah Visuvanathan, at a Get-together given in honour of the Director General and the Cultural Advisor from the French Embassy, held at the Alliance Francaise de Jaffna.

Alliance Francaise de Jaffna is a Cultural Organisation meant to promote cultural cordiality between the Tamil people and the French Community, a task they are attempting to achieve under great difficulties due to lack of facilities and funds.

Alliance Francaise besides conducting classes in the French language conducts extra curricular activities as well. Earlier they used to have weekly film shows which I am sad to mention have since of late become a bit rare. These film shows did actually benefited the students and members of the Alliance with a knowledge and understanding of France and of the French people besides contributing towards their cultivating whatever standard of knowledge they might have acquired in the French language.

I would also like to use this opportunity to request you as the Director General of the Alliance Francaise and the Cultural Advisor to persuade the French Embassy to re-introduce to Jaffna the Annual French Film Festivals and exhibit to the films fans over here French films of international fame, so that Jaffna, too, is given the same opportunity like Colombo, Kandy and Galle.

I understand that with the assistance of the Alliance Francaise classes in the French Language are being conducted over the radio by the Ceylon Broadcasting Corporation only through the western and Sinhala services. As far as the Jaffna District is concerned it does not serve the purpose because the reception here is not that good. But it is not so with the Tamil Broadcasts since they are relayed over by the sub-station at Mandaitheevu which is situated in the Jaffna district itself. Hence I appeal to you in all earnestness to see that these French Radio lessons are conducted through the Tamil language as well to benefit the Jaffna students.

We the Tamils who live in more than twenty countries of world and number seven hundred lakhs have had a long cultural contact with France. The Tamils of Pondichecheri, Trinidad, Mauritius and last but not the least in importance in this context, the Tamils of Reunion speak the French language very fluently. To all of them except the Tamils of Pandichcheri French has become the first language.

The Tamils of Reunion have achieved a special status. Reunion although situated in the Indian ocean yet politically remains to this day as a part of France and its people accepted as part and parcel of the French Community. The Tamils living

Mr. K. E. Thambirajah

We regret to record the death which occurred in Colombo on 20-9-82, under tragic circumstances of Mr. K. E. Thambirajah (66), retired Senior Assistant Valuer,

The Funeral Service at home was conducted by Rev. S. S. Arulampalam, assisted by Rev. S. J. Kathiresapillai and Rev. B. C. D. Mather who paid the tribute.

The deceased leaves behind five sons — Sounderarajah (U. K.), Mahendirarajah (Walkers), Manohararajah (Zambia), Karunaharajah (Singapore) and Mahilrajah (Base Hospital, Mannar) and a daughter Rubina.

The remains were interred at Kanatte.

in Reunion number one and a half lakhs out of a total population of five and a half lakhs. Since Reunion is politically a district of France the Tamils living there, like their Reunion brethren, are entitled to all the civil rights enjoyed by the French citizen. They even enjoy representation in the French Parliament. A prominent Tamil, an Attorney-at-Law, Mr. Veerapillai represented Reunion in 1979. But I do not know whether he is still there in the French Parliament now.

The Franco-Thamoul Cultural Centre of Reunion has recently organised there a Tamil Radio called Radio Calaiavarny at Sain Pierre which broadcasts daily Tamil programmes for five hours. Likewise in Paris, too, you have the "Senthamil Osai" of Radio Soleil Broadcasting Tamil programmes on Thursdays only. But both these services are meant for local listeners. I hope France which has signed a cultural agreement with India would explore the possibilities of mutual joint efforts to link these stations, so that "Radio Kalaivarny" the Paris programme "Senthamil Osai" and Radio Pandichcheri in order to cater to a larger ordinance. This would also help in the propagation of French language and benefit students who have already acquired a rudimentary knowledge of the French language by giving them the opportunity of an ever present constant contact with that language.

I thank the organisers of this function for giving me the opportunity to express the aspirations and desires of the Tamil people to our distinguished visitors. The Director, Alliance Jaffna had taken lot of pains and sole responsible for its progress. I understand he is leaving the island for two years to better his prospects. I wish him well.

The Jaffna M. P. Mr. V. Yogeswaran too addressed the gathering. The Jaffna District Development Secretary and G. A. Jaffna Mr. T. Nesiiah was also present.

Registered as a Newspaper at the G.P.O., Sri Lanka under No. QB/59/300/26/82.

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Sanmuganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 1st October 1982 and published by Mr. Alvappillai Rajasingam, 330, Navalar Road, Jaffna.